

Lelkészi meghatalmazást kapott Szilvási-Csizmadia Andrea

2013. december 28-án egy különleges istentiszteletnek lehettünk részvevői, amin lelkészi meghatalmazást kapott Szilvási-Csizmadia Andrea. Az ünnepségre a Székesfehérvári Gyülekezetben került sor, abban a körzetben, ahol Andrea több éves szolgálata alatt 16 ember, főként fiatalok döntöttek a Megváltás mellett.

Sokan teszik fel a kérdést, hogy mit is jelent a lelkészi meghatalmazás? Erre a kérdésre adott választ az istentisztelet kezdetén Csizmadia Róbert a Lelkészesegyet tartóként. Az egyik oldalon az egyház eddig nem hozott döntést arról, hogy a világszerte hatáskörű lelkészi felszentelést kiterjeszti az evangélium női munkássaira is, mint ahogyan arról sem döntött még, hogy ezt kategorikusan nem teszi meg a jövőben sem. Erről több éves teológiai vizsgálat után 2015-ben lesz szavazás a Generál Konferencián. Mészt az egyház sohasem vonta kétségbe, hogy a nők lelki ajándékaiknak megfelelően szolgáljanak, amire sok példát találunk.

A Biblia lapjain találkozhattunk olyan személyekkel, akik az apostoli egyházat szolgálták sok áldást hozva: Priscilla, aki Apollós tanárja volt, vagy Jánia, akit apostolként tart számon Péter. A Hetednapos Adventista Egyház történetében is fontos szerepet játszottak a nők. Ellen White-ot Isten 17 éves korában hátrahagyta, hogy a formálódó korszak egyik alapítója és próféciája legyen. 1858-ban James White állt ki amellett, hogy jól kéne 2. fejezetnek próféciáját serkent, hogy a nőket is a szolgálatba állítsuk, öhöz csatlakozott Uriah Smith és a nők, mint prófdikátorok és tanár-csővezérekben 1861-ben. 1868-ban kezdték meg munkájukat az első hívásos női evangélisták, majd 1871-ben Generál Konferencia megválasztotta első női vezetőjét: Adelia Patten Van Horn példátért személyében. 1872-ben pedig lelkészi igazolványt kapott Sarah A. Hallock Lindsey, és talán kevésbé meglepő, hogy Ellen White egyik lelkészi igazolványán máig a "felfelszentelt lelkész" kifejezés is szerepel.

Ezek az események nagyon jól illeszkednek ahhoz a hittételünkhöz, miszerint a Szentlélek Isten lelki ajándékokat az egyház tagjainak, hogy azokkal szolgálják a korszakot és társadalmát annak néveléséért. Ezeket az ajándékokat az egyház nem adja, hanem felismeri, elismeri és saját működésében helyet ad nekik. Minden egyes taggy szolgálat misszionáriusként, és minden egyes gyülekezeti tisztviselő vagy adminisztratív vezető ez alapján kap a korszaktól meghatalmazást szolgálata végére. A forrás ugyanaz, az elvételét követő egyház is, csak meghatalmazás hatáskörű. Minden tag a keresztségkor kap felhatalmazást a misszióra és szolgálatra személyes befolyási körében; a presbiter arra kap felhatalmazást, hogy a saját gyülekezetében végessen lelki vezéradatokat; a meghatalmazott lelkész hatáskörre az adott uniós területre vonatkozik, máig a felszentelt lelkész jogosványa világszerte.

Ezt a gyakorlatot erősítette meg a Generál Konferencia két döntése: 1975-ben határozatba foglalta, hogy nők is felszentelhetők presbiternek, illetve 1990-ben visszaállította azt a körében 100 éven át követett gyakorlatot, hogy nők is kapjanak lelkészi igazolványt és ezzel meghatalmazást, hogy gyülekezeteket pásztoroljanak, keresztelejenek, árvacsorát osszanak és esküvői szertartást végezzenek - de a felszentelt lelkészekkel ellentétben nem világszerte felhatalmazással, hanem csak az adott uniós árvacsorás meghatalmazással. 2010-ben a Generál Konferencia kiegészítette az 1975-ben hozott döntést azzal, hogy diakónusnak is felszentelhetők a nők, valamint határozatot fogadott el arról, hogy a nők világszerte lelkészi felszentelésnek kérték a 2015-ig tanulmányozza és napirenden

A meghatalmazás szertartásával az egyház követi Ellen White 1895. július 9-én megfogalmazott tanácsát, hogy az egyház a megfelelő lelki ajándékokkal rendelkező nőket is korszakánál tse el az evangélium szolgálatára "és a korszak". (Riewie and Herald 9 July 1895)

„Csai Tamás, a Magyar Unió elnökeinek prädikáncija kárvette a kárvzet fiataljainak szolgálatát, akik Ánekekkel Á pantomimmal kász-tették elő a sz-veket Isten Igájára. A prädikáncija alapigéje Apostolok Cselekedetei 22:14-15 v. „Éztyjink Istene vālasztott ki tged, hogy megismerd az ő akaratát, megldsd az Igazat, Ás hangot hallj az ő ajkáról. M az ő tanója lesz minden ember előtt arról, amiket ldttél Ás hallottál.” Ennek alapján kiemelte, hogy a vālasztás mindig Isten vālasztása, Ás nem emberek vālasztása. Nem az egyén, nem is az egyház, hanem Isten szuverén dntése, amikor egy embert saját szolgálatára elh-v. Az elh-vott szolgálatban pedig nem az ember cselekszik, hanem Isten cselekszik. Ez pedig hatalmas felelősség az elh-vott számára: Istent kell képviselnie, Isten szavait kell tolmácsolnia, Ás nem a sajátját. Ás ugyanilyen felelősség az egyház Ás a gyālekezet számára, hiszen nem ember szolgálatát, hanem Isten munkáját kell elismernie Ás Isten káldttát ldtni Ás becsālni az elh-vottban.

Dr. Ősz-Farkas Ernő, a Dunamellki Egyházterület elnöke 1Sám 16:7-ből merjette prädikáncijának ōzenetét: nem az a fontos, amit ld az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Ásr azt nézi, ami a sz-vben van." Folytatva az előbbi gondolatokat, arra h-vta fel a figyelmet, hogy Isten vālasztása sokszor volt meglepő Ás megbotránkoztatás is egyben. Dávid a legkisebb volt a családban, aki tisztálannak számát munkát, pāsztorokdást vāgzott. Isten a prāfa tá legnagyobb meglepetésére mágis őt vālasztotta ki. Nehéz volt ezt megörtenie a nagyobbak mint pāldául Eliásnak, a legidősebb testvérnek, aki visszakāldte volna Dávidot a nyáj mellé. Dávid azonban erőt mer-tve az elh-vásból legyőzte Gāliátot Ás a hit hősává lett.

A fogadalomtól utān kerālt sor a meghatalmazás imāra, aminek keretben a Tatabányai Gyālekezet dntésében megfelelően Andrea presbiteri felszentelésben részesēlt, az Unió bizottság dntése alapján pedig lelkeszi meghatalmazásban, mely Árványos a Magyar Unió Ásszes gyālekezetére. Az imādkozás Ás meghatalmazás szolgálatát dr. Ősz-Farkas Ernő, Ácsai Tamás, dr. Szilvási András, Bihari Csaba Ás Csizmadia Rābert felszentelt lelkeszek vāgezték.

Andrea vālaszprädikáncijában 1Kor 2:1-5 alapján szālt: „Éznon is, amikor megörkeztem hozzátok, testvéreim, nem Árkeztem, mint aki Ákesszāis vagy bállcsesség fānyával hirdeti nektek az Isten bizonyágtát. Mert Áogy határoztam, hogy nem tudok kázttetek mársról, csak Jāzus Krisztusról, rāla is mint a megfeszítettről. Ás Án erőtlenség, fālelem Ás nagy rettegés káztt jelentem meg nálatok. Beszedem Ás igehirdetése sem az emberi bállcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lēlek bizonyát erejével; hogy hitetek ne emberek bállcsességén, hanem Isten erején nyugodjatok." Isten az, aki ott van a mindennapokban, aki odaáll mellénk. Majd arról vallott, hogy Áletnek minden egyes pontján egyetlen megingathatatlan barát volt jelen: Isten. A rosszban Ás a jásban egyaránt ō állt mellette, Ás ō motiválta Ás biztatta a szolgálat nehézségei kázepette is. „ÉzHiszek Istenben! Aki elfszeret Ás vāj! Csak ō adhat Ártelmet az Áletnek!" - vallotta Andrea. Vāgā azzal zárt le a beszédét, hogy imādkozás az, hogy ezt az Istent ldssük szolgálatban Ás a gyālekezet kázttsságában, ahová Isten cāllal helyezte őt, gyālekezettel egymást támogató haladhassanak az Áton.

Kā-vājnunk sok āldást Andrea Áletre Ás szolgálatára meghatalmazott lelkeszket! ō a hetedik meghatalmazott le azok káztt, akik a Magyar Unió területén jelenleg szolgálnak. Az ő nevākben kászttte Andreát Egervárin Á Kākányes Zsuzsa, aki tbb mint 14 Áve szolgál ebben a minőségben. A kászttők sorát folytatták a Tatabányai Gyālekezet vezetői, a Lovasberányi Gyālekezet felszentelt diaknusa Ás a Szākesfehārvári Gyālekezet presbiteri Gyālekezetei képviselőiben kā-vāntak āldást Ás ōj erőt lelkeszāknek.

Csizmadia R3bert

Magyar Uni3 - Lelk3szegyes3let titk3jra